

ligt videre omfang«, det vil sige end det, man sådan i princippet rent juridisk kan sige er det optimale. Så jeg synes ærlig talt, hr. Thor Pedersen skal pakke sin forargelse sammen.

Jeg kan også huske, at der ved sidste års forhandling var drøftelse om det her, og vi er på stadig udvig efter at få tilsagn om at deltage i en lovgivning på dette område.

Thor Pedersen (V):

Det er rigtigt, at jeg er forarget. Jeg er forarget over ikke at kunne få et svar på, hvorfor man skal bryde de regler, som Folketinget selv har vedtaget. Hvad er der i denne sag, der gør, at man ikke følger de regler, som er vedtaget af de personer, vi selv har nedsat til at vurdere spillereglerne for det danske Folketing?

Det er rigtigt, at man i statsrevisorernes publikation fra 1993 skriver, at man kan lovgive på finansloven. Men de skriver, at det kun bør finde sted, hvor der ikke er tale om vedvarende ændringer, og hvor det tidsmæssigt ikke har været muligt at fremsætte lovforslag. Her har der været tid lige siden august måned 1995, altså ved behandlingen af finanslovsforslaget for 1996, for det var dér, finansministeren første gang sagde, at ved først givne lejlighed ville der komme lovforslag herom, fordi, som ministeren ganske rigtigt selv skrev, dette ikke var i overensstemmelse med loven om Den Sociale Pensionsfond.

Det, som Rigsrevisor har gjort senere også med kendskab til statsrevisorernes publikation fra 1993, er at vurdere den konkrete sag, og Rigsrevisors vurdering af den konkrete sag er, at uanset alle de undskyldninger, hr. Bjørn Elmquist kommer med, er det forkert, at der ikke fremsættes lovforslag, og præcis det samme siger statsrevisorerne.

Vi mangler stadig en forklaring på, hvorfor man ikke følger de retningslinjer, som Folketinget i øvrigt har vedtaget. Hvad er det, man er bange for?

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Hr. Bjørn Elmquist, og så tror jeg snart, at de to herrer kan fortsætte diskussionen udenfor, så vi kan gå over til ordførerrækken bagefter.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg må give formanden ret. Man skal ikke argumentere med formanden, men det er nok en realistisk vurdering, at vi ikke når til enighed,

hr. Thor Pedersen og jeg, eller så mange andre og hr. Thor Pedersen, på dette område.

Vi er lovgivere. Vi prøver at følge god lovgivningsteknik. Vi gør ikke noget grundlovsstridigt i denne sag. Det er et spørgsmål, om den ene form er mere optimal end den anden.

Jeg har læst op af en publikation fra statsrevisorerne. Statsrevisorerne er jo ikke et overfolketting, de er ikke et overhus, vi har, de er en rådgivende instans, som er til Folketingets rådgivning. Det kan ikke være nyt for hr. Thor Pedersen, at Folketinget er en politisk instans, og at Folketinget og dets flertal derfor altid vurderer, hvilken blandt flere veje man vil vælge at gå. Noget kan være smukkere end andet, men vi begiver os ikke ud i noget uretmæssigt, det må stå fast.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Kim Behnke (FP):

Da finanslovforhandlingerne dette efterår blev indledt, fremgik det klart og utvetydigt fra finansministeren, at han ikke ønskede, at Fremskridtspartiet skulle være en del af forhandlingerne. Det er et politisk valg, som det er en finansministers privilegium at træffe. Det er op til ham, hvem han ønsker at invitere.

Finansministeren troede fejlagtigt, at sidste års – efter hans mening – succes med at lave et finanslovsforlig med Det Konservative Folkeparti kunne gentages. Det viste sig heldigvis, at prisen, som finansministeren havde sat på De Konservatives hoveder, var så høj, at Det Konservative Folkeparti valgte at sige fra.

Det er vi i Fremskridtspartiet Det Konservative Folkeparti taknemlige for, for nu har vi fået syn for sagen. Vi har set, at lige præcis de partier, der lige siden sidste folketingsvalg har været regeringens parlamentariske grundlag, nemlig SF og Enhedslisten, nu også har dannet grundlag for, at regeringen kan få sine ændringsforslag og sin finanslov for 1997 godkendt.

Så er der ligesom styr på tingene igen, kan man sige. Regeringen har klart meldt ud: Den ønsker at basere mere og mere af sin politik på venstrefløjen i Folketinget. Fair nok. Socialdemokratiet har jo stadig væk stående i sit parti-program, at målet er at gøre Danmark til en socialistisk stat, og derfor skal man selvfølgelig finde alliance hos de partier, der har det samme mål, og det må jo være SF og Enhedslisten.